

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

8. ARGANG

15. JANUAR 1936

NUMMER 2.

Jubileum på misjonsfeltet i Argentina.

25 år siden Berger N. Johnsen begynte arbeidet i Argentina. Han behøver en bil.

25 år har nu Berger Johnsen virket i evangeliets tjeneste i Argentina. Han har vært med og sett den store forandring som

Den gamle misjonsstasjon.

Idag er den just noe forferdelig, men Gud som var med de 3 menn i ovenn er med oss her i denne solovn, som vi blir stekt i. Her er det mange anledninger for evangeliet nu blandt indianerne. Må Gud gi oss nåde og kraft til å vandre hans vei, så alle får høre. Men veiene er lange, hundrede av kilometer. Det trengs mange evangelister til arbeidet. Ja, den tid skulde nok snart være, at man trengte en bil også. Nu blir det bygget broer over elvene og da kan man jo komme langt. Alle elvene går parallelt og man kan nesten komme hvor man vil når alle broene er ferdige.

Den 11. august hadde jeg 25 års jubileum i mitt arbeide i Argentina og menigheten holdt fest for mig, og det vanket mange gaver fra menigheten. Gavene var både nyttige, gilde og av verdi. Må Herren velsigne alle disse sjelene som er ført til Jesus. Det er ikke uten kamp og møie, men seieren har vært stor i Jesu navn. Her har også vært møie, særskilt med argentinerne. De synes å være grodd mere fast i synd og egenvilje og selvtilfredshet enn indianerne, så de blir liggende efter og det gjør dem harniske og selvgode i all sin elendighet.

O, hvor det er varmt her nu! Broderhilsen
Berger N. Johnsen.

Guds ord kan utrette. Mange som for var bundet i laster og elendighet er idag lykkelige og friggjorte kristne. For streiftet de omkring i Argentinas urskoger, bundet i synd og redsel for ånder, trollmenn og meget annet. Nu priser de Gud for full frelse i Jesu fullbragte forsoningsverk og er lykkelige og frie. Guds ord har også der bevist sin makt til å løfte dypt falne mennesker op fra «det dype dynd og sette dem på klippens», som salmisten uttrykker det.

Br. Johnsen trenger en bil for å nå lenger omkring med evangeliet. Nu vet vi ikke hvor meget en bil vil koste i Argentina. Det kan vel ikke bli så forferdelig meget. Med 800—1000 kroner kan han ganske sikkert få en brukbar og god bil. Skulde det bli noe over kommer det godt med til lokalbygget og arbeidet forovrig. Vil ikke Misjons-Røstens lesere hjelpe ham til å få en slik bil? Skal vi ikke gi ham den i jubileumsgave? La oss forsøke å klare det i nærmeste fremtid. Mulige beløp kan sendes til Misjons-Røsten, Sarpsborg og vil bli kvittert for i bladet, efter som de kommer inn. Bemerk ved innsendelse av beløpet, at det er til misjonsbilen i Argentina. Små og store beløp mottas med takk.

Den 11. august 1935 kunde br. Berger N. Johnsen feire 25 års jubileum som misjonær i Argentina. 25 år i det, for en nordmann, vanskelig klima er en meget lang tid og en misjonærs arbeid krever en mann helt. Br. Johnsen har da også fått føle hvad det vil si å være syk og plaget av tropsykdommer. Ofte har boligforholdene vært vanskelige og lokalene for små og usunde. Kveld efter kveld måtte han tale i lokaler hvor luften var kveldens og heten utholdelig. På reiser i dette lite civiliserte land med primitive forhold og sitt vekslende klima, hvor dagen kan være stekende varm og natten kald, er det meget vanskelig å undgå sykdomme. Den ene sykdom efter den annen har da også herjet både ham og hans familie. Han skrev selv engang, at det var et under han enda var i live. Når han nu kan skrive om, at han er frisk og kan stå i med arbeide er det intet mindre enn et under. Det er en jubileumsgave til ham fra himmelens Gud — den beste han kunde få.

Berger N. Johnsen er født på Ekeland pr. Staube 13. februar 1888. Hans foreldre var Bernet og Bendikte Johnsen. De var troende frikirke-folk og blev viet av pastor Paul Wettergren, som var forstander i Frikirken i Arendal den gang. Det var vekkelse i disse trakter ved pastor Wettergrens Berger Johnsen far er død, men hans mor lever og er nu 72 år.

Han blev frelst våren 1905 og reiste året efter til Amerika hvor han fikk sitt misjonskald. Kom hjem ved påsketid 1910 og reiste til Buenos Aires i juli måned samme år. Blev først med i en kanadisk misjonsvirksomhet. Han hadde lagt sig op en del penge i Amerika og reiste ut på egen risiko og ved egne midler. Efter å ha virket en tid sammen med kanadierne reiste han til provinsen Salta, hvor han kjøpte tomt til misjonsstasjon og nu virker.

Hans hustru er svensk misjonær fra Stockholm. Hennes pikenavn var Hedvig Berg. Hun kom til Argentina sammen med flere svenske misjonærer og blev der gift med br. Johnsen. Hun er 43 år. De har 3 barn, to piker og en gutt. Deres navn er: Miriam, Debora og Benjamin. Den eldste er 14 år, den nesteldste 12 år og Benjamin 10 år.

I følgende brev forteller han om sitt nye lokale, jubileumsfesten og om behovet av bil m. m.

Embarcacion F. C. C. N. A.
Nov. 30. 1935.

Takk for pengene, sendt ved min kasserer. Herrens nåde er stor over oss og hans miskunnhet overskygger oss. Jeg for min del er frisk nu og er blitt så tykk og fet. Tenk så meget syk som jeg har været. Det er nu rart å

være frisk og kan stå i med alt, nær sagt. Meget har det også vært å stå i med, især med bygget av det nye lokale. Det har gått, men ikke uten megen møie. Det ser ut som satan har gjort alt som står i hans makt for å hindre oss i å få det ferdig. Vi har flyttet inn i det for mange måneder siden, men det mangler meget på at det er ferdig. Arbeidshjelp er ikke å opdrive, for her bygges så voldsomt overalt. Men håper Herren hjelper oss, for jeg klarer ikke meget i denne varmen. Jeg arbeider jo litt, men

Nyeste foto av fam. Johnsen.

lokalet er stort 15x10 meter, det vil si 150 kvadratmeter. Det er 7 meter høit. Hadde tenkt å gjort det lavere, men så syntes jeg det var best å gjøre det høit for å få luft nok. Vel, det har gått bra. Selv vet jeg ikke hvor alt har kommet fra. Vi gjorde jo et stort dabsbaseng også, støpt av cement. Vi har luft nok nu og taket pålagt og masser av folk på møtene i lokalet. Det er ikke for stort for om kveldene er det stappende fullt. Luften blir fæl endog det er en helt åpen vegg. Men varmen er også grusom.

En del av forsamlingen i Embarcacion.

Teater og kristendom.

Som bekjent har den kjente Oxfordforfatter Ronald Fangen skrevet et «kristent» skuespill som er blitt opført på teatret.

I den anledning har det vært skrevet for og imot dette. Av innlegg som har betydning er fru Trine Bulls i dagbladet «Dagens». Hun selv måtte slutte med teaterlivet efter at hun blev omvendt og

kan heller ikke godkjenne Ronald Fangens teaterstykket. Hun skriver:

«Den gang jeg ga mig over til Gud og fikk syndernes forlatelse, fikk jeg barnekår hos Gud. Guds And tok sin bolig i mig. Hvis jeg nu som et Guds barn skulde spille en rolle i et stykke — det være religiøst eller lettsindig — måtte jeg gå inn i rollens ånd, bli et annet individ. Ikke bare i de ytre ting: sminke, drakt etc., men mitt indre måtte bli rollens. Guds ånd måtte vike for forfatterens ånd.

Hvordan gikk det så, hvis jeg som en omvendt kristen skulde spille «den uomvendte» i Ronald Fangens stykke? Da måtte jeg by mine lemmer frem til syndens

tjeneste, leve i synden, altså forkaste Guds And. Og hvis jeg skulde spille en kristen? Det vilde være avskyelig en gang, enn si prøve efter prøve, aftan efter aftan å fremme Ronald Fangens utenadlærte bønner — det vilde være å forkaste Guds And til fordel for Ronald Fangens ånd.

Jeg har ikke fått fred før jeg har skrevet disse linjer.

Oslo 2. desember 1935.

Trine Bull.

Dette er en tale vi som kristne forstår og takker Gud for. La teater være teater og kristendom være kristendom. Det var med glede vi leste om Ronald Fangens omvendelse og gleden vilde bli en-

da større om han gikk den veien som de hellige har gått for, Bibelens vei. Teatret er for verden og bibelen for de omvendte.

En umenneskelig fremgang.

Flere ganger har italienske flyvemaskiner overfalt Røde Kors ambulanser. Amerikansk, svensk og nu sist en egyptisk ambulans er blitt bombardert. Mange mennesker er ved disse umenneskelige overfall såret og en svensk sykepleier, en misjonær, blev drept.

Uro på misjonsfeltet i China.

Atter meldes det om forfølgelse mot de kristne i China. På Det norske Misjonsforbunds felt har

røvere herjet og misjonærene er på flukt, leser vi i dagsavisene. Må Gud hjelpe dem i denne urolige tid.

Jesus alene.

En mann var på besøk hos en venn som var en varm beundrer av Spurgeon og roste ham meget. «Jeg har aldri hørt ham», sa den fremmede; «men neste søndag vil jeg gå og høre ham». Han gikk og kom tilbake til sin venn. Denne spurte forventningsfullt: «Nå, hvad synes du om Spurgeon?» «Ingenting. Det eneste jeg kan tenke på er den frelser som han fremstillet for oss».

Aldri har en predikant fått en større erkjennelse.

